
Fra Jozo Vasilj – graditelj dobra

Fra Jozo Vasilj – život za druge, IVAN DUGANDŽIĆ, JAKOV SUČIĆ (prir.), Informativni centar „Mir Međugorje“, Međugorje, 2014., 213 str.

Ovoga ljeta objelodanjena je knjiga *Fra Jozo Vasilj – život za druge*, u nakladi Informativnog centra „Mir Međugorje“, a zatim i predstavljena u crkvi sv. Jakova u Međugorju na razini dostojna fra Jozina imena i djela. Priređivači dr. sc. fra Ivan Dugandžić i fra Jakov Sučić, koji su i pokretači ideje da se objavi knjiga o životu i radu ovog iznimnog fratra koji je svoj život osmislio služeći i ljubeći druge, ustrajali su u nakani da se trajno sačuva spomen na fra Jozin dobri duh.

Spomenuti dvojac priređivača u znalački vođenu postupku, sustavno i marljivo radeći, zahvalnošću i ljubavlju spram fra Jozi poticani, ostvarili su pregledno i cjelovito sliku o životu jednog osobita i uzorna čovjeka, i to jezično-stilski dotjeranom riječju, akribično, skladno i dojmljivo.

Dr. sc. fra Ivana, fra Jozina školskog kolegu i prijatelja, zapala je zadaća prikazati fra Jozin život i djelovanje u Domovini, a fra Filipa njegov rad u misijama, posebice njegovo plodonosno, svestrano i neumorno djelovanje u Kongu, toj dalekoj afričkoj zemlji.

Knjiga je strukturirana u tri dijela:

1. djetinjstvo i mladenačke godine
2. život u Africi
3. ponovno u zavičaju

što je popraćeno bogatim i osmišljenim izborom fotografija zorno oslikavajući jedan život, ljude, kraj i vrijeme, a zatim umješno, smisljeno i zanimljivo protkano biranim svjedočenjima i dojmljivim zapisima.

U prvom dijelu riječ je o fra Jozinu djetinjstvu, školovanju i uopće životu, zatim o njegovu svećeničkom ređenju i prvim pastoralnim iskustvima te studiju, a posebno poslijediplomskom studiranju u Rimu, o fra Jozi kao tajniku Vijeća viših redovničkih poglavara i profesora na fakultetu u Zagrebu, poslije toga o njegovu izboru za provincijala hercegovačkih franjevac a i iznenadnom odlasku u Misije.

U drugom dijelu govori se o fra Jozinoj opsežnoj i intenzivnoj, a iznad svega uspješnoj misionarskoj djelatnosti, o njemu kao iznimnu čovjeku i duhovnom vođi, sposobnu i omiljenu profesoru, nezaboravnu provincijalu i neumornu vikaru, velikom graditelju i svećeniku misionaru što je trajno obilježio darovima svoga srca, uma i vjere, jedan daleki kraj i ljude.

U trećem dijelu prikazan je fra Jozin povratak u Hercegovinu u kojoj, uz niz crkvenih dužnosti, djeluje kao uzoran profesor na Pedagoškom fakultetu Sveučilišta u Mostaru držeći kolegije iz područja sociologije.

U punoj životnoj zrelosti, u ruju plodonosna života darivana ljudima, pogađa ga smrt. Veličanstven sprovod i dirljivi govori izrečeni u ime zahvalnosti fra Jozi – graditelju dobra bilježe se u knjizi kao primjerena počast i istinska „oda njegovu plodnom životu“.

Fra Jozo je puno radio – za crkvu, školu i narod uopće, navlastito za nemoćne, bolesne, siromašne – cijeli svoj život darujući drugima. Premda je bio vrstan profesor i odličan predavač koji se redovito pripremao za nastavu, nije objavio ni jednu knjigu. Međutim, njegov život uistinu je zaslužio mnogo knjiga. Jer, fra Jozo je unosio blagdansku radost običnim danima, iskrenost susretima, smisao pozdravu; ustrajno je produbljavao povjerenje, učio nas strpljivosti, ljepoti jednostavnosti... istini po kojoj se o postupcima ne priča, nego se postupcima uči, djeluje, oplemenjuje.

Stoga recimo još jednom: *fra Jozo, govorio si kao čovjek koji svoj put ne opravdava, nego u njega vjeruje... Po Tvom smo životu postali snažniji, po Tvom primjeru bogatiji, po Tebi smo darovani toplinom i blizinom; daj molimo Te ostavi nam još i blagost Tvog osmijeha – krajičak neba na zemlji*, ponavljam nekoliko riječi iz svoga govora s komemoracije na Sveučilištu u Mostaru, a što je istaknuto u Proslovu knjige.

ŠIMUN MUSA